TUNTURILATU 2/2009

Hengissä - kaikesta huolimatta

Maastosta löytynyttä tajutonta retkeilijää hoidetaan Martti Mäkelän opastuksella.

Se huhtikuun viikonloppu oli ihan tautinen. Puuhailu oli välillä lähes tajutonta, mutta ainakin 11 henkilöä selviytyi viikonlopusta hyvissä voimissa - todistettavasti.

Kyseessä oli Tunturiladun järjestämä retkeilijän ensiapukurssi Ovtsin kämpällä Laukaassa 24.-26.4.2009. Kurssilaiset olivat Helsingin, Jyväskylän, Kuopion sekä Tampereen seudulta.

Ensiaputaitojen opettajana toimi vankalla ammattitaidolla Martti Mäkelä, Helsingin pelastuslaitoksen kouluttaja ja kolbmalais-kavtsilainen retkeilijä.

Tunturiladun edustajina paikalla olivat Marita Maula ja Sirpa Alapuranen. Marita ja Sirpa vastasivat myös ruokahuollosta. Eikä todellakaan saatu vain hätäensiapua nälkään vaan ihan yltäkylläinen täysihoito.

Pehtoori Pauli Hulkkonen piti huolta kämpän tekniikasta ja myös muita ovtsilaisia oli paikalla opastamassa Haristupa-elämään.

Illalla sai kömpiä valmiiksi lämmitetyn kämpän laverille, kotaan tai pystyttää teltan pihan pälvipaikalle.

Tyvestä puuhun mentiin

Lauantaiaamuna aloitettiin perustoiminnoista: tajunnasta, hengityksestä ja verenkierrosta.

Ihmisen elimistö on kokonaisuus, jossa kaikki vaikuttaa kaikkeen. Perustoiminnoista huolehtiminen on ensiarvoisen tärkeää.

Luennoilla opeteltiin erilaisiin sairauskohtauksiin liittyviä ensiaputoimenpiteitä varsin perusteellisesti. Kuullun ymmärtäminen testattiin käytännössä tehtävärasteilla.

Kurssilaiset saivat havaita, että huoltojoukot olivatkin kaksoisroolissa Haristuvalla. Niinpä ovtsilainen Hannele poltti yhtenään kätensä kodassa ja keittiössä kuohui ja tapahtui hiiltymistä ihan ohi ruokalistan.

Tärkeää on kokonaisuuden huomioiminen ja tilanteen haltuunotto, Martti painotti. Varsin opettavaista oli toimia myös itse rasteilla potilaana.

Anne tuli salkusta

Iltapäivän luentojen jälkeen Martti kaivoi Annen esille suuresta mustasta salkusta. Anne retkotti selällään aurinkoisella pihamaalla eikä herännyt eikä hengittänyt vaikka kuinka ravisteltiin.

Anne elvytettiin hikipäässä yhä uudestaan lähes henkiin. Kaikki muistamme nyt, että elvytysmenetelmä on 30:2 eli 30 painallusta (rytmi 100 kertaa/min) ja 2 puhallusta (hengitystiet hyvin avattuna).

Eksyneetkin löytyivät

Kerrattiin myös tajuttoman kylkiasentoon kääntäminen ja Heimlichin ote. Kun vielä iltaruokailun jälkeen oli muodostettu etsintälinja ja löydetty nilkkansa nyrjäyttänyt lintubongari metsästä, kuljetettu potilas tilapäispaareilla kunniallisesti tien varteen, päästiin nauttimaan Haristuvan mainiosta saunasta.

Sen verran UltimaThulemaisesti lammen jää vielä helisi, että kun astui Pikku-Hariseen, alkoi talviturkki taatusti kariseen…!

Saunan jälkeen kodassa kuultiin Paulin muistelmia Haristuvan hankintahistoriasta. Aikamoinen selviytymistarina sekin!

Mitenkähän puuvajassa toheloineen retkeilijän vammat hoidetaan?

Erilainen ”meikki”.

Sunnuntaina jatkettiin opiskelua luennoin ja käytännönharjoituksin. Mietittiin vammojen syntyä, verenvuotoja ja shokin oireita. Sekä kylmän vaikutukset että palovammojen hoito kerrattiin.

Martti maskeerasi ”potilaille” toinen toistaan hurjempia vammoja, joiden ensiapua harjoiteltiin. Kotimatkalle lähdettäessä kiitettiin Marttia hyvästä opetuksesta, laulettiin emännille, taputettiin isännille, tilattiin pehtoorin kuvaama video kotikertausta varten ja todettiin monella suulla: Ensiapukurssi oli oikeasti hyödyllinen, kurssilla oli mukava meininki ja ilmoittauduttiin jo melkein kertauskurssille…

Nyt tätä juttua kirjoittaessani ja lämmintä juomaa flunssaisena litkiessäni sovellan KKK-sääntöä LLL-säännöksi: Lämpö-Lepo-Löysäily. Tämän ensiapuvihjeen myötä mukavaa kesää kaikille!

Teksti: Eila Nokelainen
Kuvat: kurssilaiset

Kumpelaiset taivaltavat 4-5

Terveisiä kevätpäiviltä 6-7

Susikyrön taksi 8

Luukas vaelluksella 12

Puheenjohtajan tähdenvälit

Menneen talven lumista puhuminen on helppo keskustelun avaus, sillä hiihtäjät, retkiluistelijat, kalastajat, lumen kolaajat, laskettelijat ja ulkoilijat yleensäkin olivat pääsääntöisesti tyytyväisiä säätiloihin.

Hiihtovaeltajilla tosin ei ollut ilman kolmemetrisiä suksia aihetta lähteä umpihankeen ahkiota vetämään, vaan oli etsittävä kelkanjälkiä ja aukeita jänkiä suksien alle.

Vielä viikko ennen Vappua täällä Kainuussa muutamat latu-urat höylättiin latukoneella. Puhdas valkea luistelura houkutteli ulkoilemaan. Kiireet oli jääneet taakse ja ihmisillä oli aikaa kertoa vastaantulijoille omia kuulumisiaan.

Hiihtolenkillä tuli vastaan juoksijoita ja maastopyöräilijöitä, kaikki sulassa sovussa ja ilman kyräileviä ilmeitä. Oli liikkumismuotojen vaihtoviikot meneillään.

* * *

Kevätpäivät ja -kokous Vuontispirtillä kokosi jäseniämme kiitettävästi mukaan.

Njallalaiset olivat organiseeranneet erilaisen ja kiinnostavan ohjelman meidän iloksemme. Aurinko paistoi ja tunnelma oli leppoisan kotoinen, olimme hevosten, koirien ja ystävien seurassa. Kiitos ja halaukset teille njallalaiset.

Kevätkokouksen sääntömääräisistä asioista ja muissa asioissa olleesta aloitteesta on tässä lehdessä erillinen artikkeli.

* * *

Pallas-Yllästunturin kansallispuiston lain muutoksen luonnokseen ympäristöministeriö oli pyytänyt kannanottoa erilaisilta tahoilta. Retkeilyjärjestöjä edusti Suomen Latu, jonka laatiman lausunnon valmistelussa myös Tunturilatu oli mukana.

Lausunto julkaistaan toisaalla tässä lehdessä ja sen allekirjoittajina ovat Suomen Latu ja Tunturilatu.

Suomen Ladun kevätkokouksessa hyväksyttiin metsähallitukselle lähettäväksi vaatimus kansallispuistojen hoitoon tarvittavien resurssien lisäämiseksi. Ei ole oikein, että metsähallitus keskittää puistoinvestoinnit lomakeskusten tuntumaan ja jättää etäämpänä olevat, retkeilyä palvelevat rakenteet kehittämättä.

Erämaisissa osissa olevat retkeilykohteet jäävät vain perusylläpidon varaan. Perusylläpito tarkoittaa vain puu- ja jätehuoltoa. Jo turvallisuuden vuoksi kaukaiset kohteet on pidettävä kunnnossa ja uutta rakennettava tarvittaessa.

Yhä harvemmassa alkavat olla ne vaeltajat, jotka talvellakaan eivät tarvitse autiotupien suojaa vaan pärjäävät omatoimisesti ja omin avuin säässä kuin säässä.

Asiaa koskeva ulkoilufoorumin lausunto on luettavissa toisaalla tässä lehdessä.

* * *

Tunturiladun johtokuntaa on talven aikana työllistänyt

erityisesti jäsenrekisteriin ja jäsenmaksujen perintään liittyvät asiat. Joudumme etsimään uuden toimijan, sillä käyttämämme Logica lopettaa jäsenrekisteritoiminnan kesäkuun lopussa.

Muutos on samalla mahdollisuus kehittää ja hyödyntää rekisteristä saatavaa tietoa meidän tarpeittemme mukaisiksi.

Neuvottelun kohteena olevassa järjestelmässä voimme laatia erilaisia tiedostoja sekä tulostaa haluamiamme raportteja omaan käyttöömme.

Johtokunta joutuu tarkoin pohtimaan sitä, millaiset oikeudet kerhojen jäsensihteereille annetaan, että tilanne pysyy hallinnassa.

Kerhojen jäsensihteerien työ tulee helpottumaan, sillä tieto mm. jäsenmääristä ja -maksuista on ajantasaista. Tavoite on, että tämän lehden ilmestyessä sopimus on jo tehty.

* * *

Kesäpäiville on kutsu tässä lehdessä. Jälleen menemme uudelle paikkakunnalle, tällä kertaa Pohjois-Karjalaan.

Kumpelaisten suunnitteleman ohjelman lomassa on tarkoitus kertoa uudesta jäsenrekisteristä ja opastaa kerhojen jäsensihteereitä hyötymään siitä.

Toisena koulutuksen aiheena on kirjanpito-ohjelman käytön opastaminen niille, jotka sitä kerhoissaan tarvitsevat.

* * *

Metsät ja erämaat on monelle rentoutumisen ja uudistumisen paikkoja. Kulunutta sanontaa käyttäen akkujen lataamisen paikkoja.

Olen huomannut, että Tunturiladun Lapin kämpät samoin kuin kaukaiset kairat ovat joillekin myös pakopaikkoja, ainakin silloin, kun olisi henkilökohtaisen juhlinnan aika.

On tarpeen päästä kauas pois jonnekin piiloon. Näin teki kolmisen viikkoa sitten umpihankihiihtäjä Reijo, joka nautti olostaan Koilliskairan kuusikoissa. Kohtasiko hän Itäkairan Prinsessan, sitä hän ei kerro. Onnittelut kuitenkin lannanmiehiltä.

* * *

On lintujen laulun, purojen solinan ja valoisien öiden aikaa. Nauttikaa.

Tavataan Leiripäivillä

Raimo

Kerro oma tarinasi Hossasta

Suomussalmen Hossan ja Taivalkosken Kylmäluoman retkeilyalueet ovat Suomen ensimmäiset valtion omistamat retkeilyalueet. Molemmat alueet perustettiin samanaikaisesti syyskuussa 1979 ja alueiden 30-vuotisjuhlavuoden kunniaksi Metsähallitus järjestää avoimen kirjoituskilpailun.

Kirjoituskilpailuun voi kirjoittaa muisteluita Hossan tai Kylmäluoman historiasta, ensimmäisestä käyntikerrasta alueella, yksittäisistä retkistä, tuokiokuvia, työkertomuksia jne.

Tarinat voivat yltää myös aikaan ennen retkeilyalueiden perustamista. Kirjoitusten tulee olla todellisia muistelmia tai kuultuja tarinoita joko Hossasta tai Kylmäluomalta.

Kirjoitukset tulee toimittaa 31.7.2009 mennessä sähköpostitse hossa@metsa.fi tai postitse osoitteeseen Hossan luontokeskus, Jatkonsalmentie 6, 89920 RUHTINANSALMI.

Kirjoitusten mukaan voi lähettää myös valokuvia. Kirjoituksen enimmäispituudeksi suositellaan 5 A4 –kokoista sivua.

Kirjoitusten mukaan tulee liittää aina nimi ja yhteystiedot. Kirjoittaja voi kirjoittaa tarinansa myös nimimerkillä.

Ilman nimitietoja lähetettyjä kirjoituksia ei huomioida. Metsähallituksella on oikeus julkaista saatuja muisteluita ja kuvia sekä lyhentää ja muokata julkaistavia tekstejä.

Lisätietoja löytyy luontoon.fi -sivustolta tapahtumat- sivu/Oulun lääni.

Keväiset terveiset Alppaksesta

Vuosi on taas vierähtänyt kevääseen, valoisuus, luonnon herääminen ja muuttolinnut antavat taas voimia, vaikka muuten uutiset vain kertovat lamasta.

Ahveniston laskiaistapahtumassa olimme taas lumikenkien kanssa. Innostuneita ja kokeilun haluisia ilmaantui, myöskin lapsia kiinnosti kovasti kokeilla lumikenkiä.

Maaliskuussa olimme viikonloppuretkellä Evolla. Toukokuussa retkeilemme Torronsuolle lintuja seuraamaan.

Kesällä tutustutaan kotiseudun maisemiin pyöräillen. Elokuussa viikonloppuretki suuntautuu Kullaan Joutsijärvelle.

Syyskuun lopulla kerhoviikko Susi-Kiisalla, mukava tutustua kämpän maisemiin, kaikki eivät ole kämpällä käyneet.

Nythän siellä on upea keittokatoskin, kiitos ahkerien talkoolaisten, tilauksessa on lämpimiä ilmoja.

Olen palannut pienen tauon jälkeen Alppaksen sihteeriksi.

Aurinkoista kesää ja reippaita retkiä.

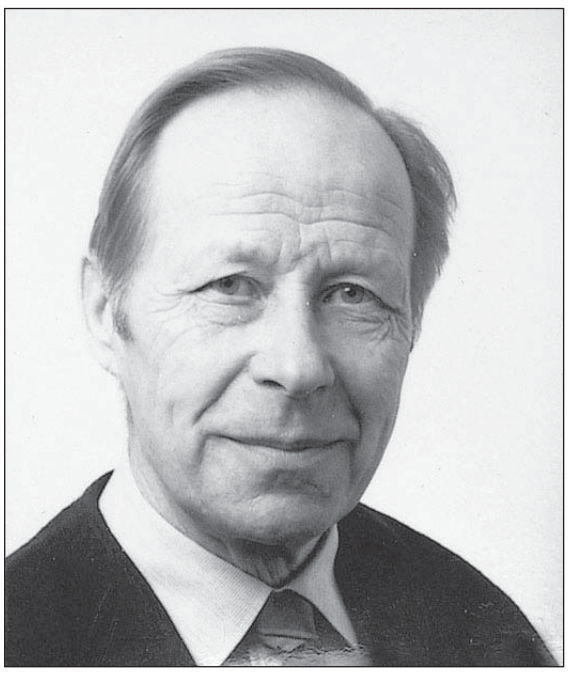
Keväisin terveisin

Marja-Liisa

Lumikenkäily osoittautui hauskaksi lajiksi niin isommille kuin pienemmillekin kenkäilijöille.

Hannu Hiltunen on poissa joukostamme

Ikäsusi Hannu Hiltunen menehtyi 25. helmikuuta yllättävään sairauskohtaukseen kotonaan 76 vuoden ikäisenä. Yllättävään sikäli, että hän oli ikäpolvensa joukosta yksi parhaiten kuntoaan vaalineista. Tänä talvenakin hänelle ehti kertyä yli kuusisataa hiihtokilometriä.

Alastarolla syntynyt Hannu harrasti nuoruudessaan urheilua ja kipinä luonnossa liikkumiseen syttyi jo partiopoikana. Tunturikäynnit alkoivat 1950-luvulla ja mainosalalla toimineen Hannun rakkaina harrastuksina olivat valokuvaus ja Lapin luonnon säilyttäminen. Hannu vihittiin tunturisudeksi 1960 ja kutsuttiin ikäsudeksi 1976.

Vantaalla asunut Hannu kuului siihen Tunturiladun ydinjoukkoon, joka yhdistyksen alkuvuosikymmeninä toteutti vuotuisiksi merkkitapahtumiksi kehittyneet susivihkiäiset.

Hannun taidoilla laaditut pääsyliput, merkit ja lavastukset loivat aina tilaisuuksiin aidon lapinjuhlatunnelman.

Hannu toimi Tunturiladun johtokunnan jäsenenä vuosina 1966 – 1978, jolloin yhteisin ponnistuksin hankittiin ja rakennettiin Susikyrö ja järjestettiin siellä ensimmäiset Lapin susiaiset valtaosan alueen asukkaistakin kunnioittaessa maaherran johdolla tilaisuutta läsnäolollaan.

Myös Dipolin juhlasusiaisiin Hannu loi taidolla lapintunnelman tilaisuuteen saapuneelle kuusisataapäiselle jäsenjoukolle.

Hannun johtokuntakaudella toteutettiin hänen aloitteestaan Operaatio Tunturiluudat, aloitettiin Tunturiladun talvipäivät, rakennettiin Ivalojoen riippusillat ja hankittiin sekä rakennettiin myös Susi-Talas ja Susi-Kiisa jäsenistön käyttöön.

Varmasti kaikkein merkittävimmän panoksen Tunturiladun hyväksi Hannu teki yhdistyksen monivuotisen historiikkityöryhmän jäsenenä.

Hänen omana osuutenaan ”Viiden vuosikymmenen vaellus”-kirjaan oli erityisesti alkukauden eräretkikokemusten kartoittaminen, mutta suurimman työmäärän hän joutui tekemään muokatessaan ammattitaidollaan työryhmän kokoaman teksti - ja kuvamateriaalin lopullisen kirjan muotoon.

Muistan erityisen tyytyväisyytemme silloin jo katoamisvaarassa olleen tiedon ja kokemusten tallentumisesta jälkipolville.

Hannu Hiltunen jäi muistoihimme idearikkaana, toimintavalmiina ja miellyttävän tasapainoisena ystävänä.

Kuvaavaa hänelle oli, että yhdessä Eila-vaimon kanssa tehdyt tunturiretket suuntautuivat pois valtaväyliltä Muotkatunturien ja Ruijan vuonomaiden rauhaan.

Tunturilatulaiset muistavat kiitollisina Hannu Hiltusen mittavaa ja erityisen arvokasta työtä Tunturiladun hyväksi.

Toivomme Eilalle ja poikien perheille voimia rakkaan läheisen poismenon johdosta.

Antero Tarvainen

Eeva Ratia 27.11.1919 – 28.02.2009

Tunturilatuun vuonna 1954 liittynyt Eeva Ratia on poistunut keskuudestamme. Hän oli syntynyt 27.11.1919 ja nukkui pois 28.2.2009.

Hän oli Tunturiladun johtokunnassa vuosina 1968 - 1969 ja Suomen Ladun hallituksessa 1972 - 1975. Tunturisusi n:o 173 vuodelta 1958 ja ikäsusi n:o 24 vuodelta 1972.

Eeva Ratiasta on kirjoitettu Tunturiladun historiikissa seuraavasti:

Kaunispään alamajalla 1951 vietetty hiihtoviikko nostatti Eevassa lapinkuumeen ja jo samana vuonna valloitettiin Haltia ja Kebnekaisekin. Ammattitaitoisena emäntänä hänen tehtäväkseen annettiin ratkaista Tunturiladun alkuvuosien erilaisten tempausten muonituspulmat. Hän oli rakentamassa Tunturiladun turvekammeja ja Ykinsiltoja.

Toimi aktiivisena johtokunnan sekä naistoimikunnan jäsenenä. Eeva oli vuosia Tunturiladun edustajana Suomen Ladun hallituksessa toimien myös suurkeittiöasiantuntijana Kiilopään Retkeilykeskusta suunniteltaessa.

Eeva Ratia on jättänyt Tunturiladun toimintaan merkittävät jälkensä.

Raimo Pahkala

Suomen Ladun ja Tunturiladun yhteinen kannanotto

Lausunto ehdotuksesta Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annetun lain muuttamisesta

Suomen Latu ry edistää omin voimin tapahtuvaa ulkoilua, retkeilyä ja kuntoliikuntaa pääasiassa luontoympäristössä. Suomen Latu ry:n 220 jäsenyhdistyksessä on yhteensä yli 75 000 jäsentä.

Tunturilatu ry on Suomen Ladun jäsenjärjestö, joka edistää mahdollisimman vähän luontoa kuluttavaa retkeilyä erityisesti Lapissa.

Kiitämme saamastamme ehdotuksesta laiksi Pallas-Yllästunturin kansallispuistosta annetun lain muuttamiseksi ja esitämme kantanamme seuraavaa.

Pallastunturin matkailukeskuksen majoitusmahdollisuuksien ja virkistyskäytön palveluiden kehittäminen ja järkevä ylläpito on alueen luontomatkailulle tärkeää. Jotta Pallas säilyisi arvostettuna ja omaleimaisena hiljaisen luontomatkailun kohteena, kehityksen on oltava kestävää ja reunaehdoiltaan yhteiskunnan tarkasti määräämää.

Suomen kansallispuistot on perustettu säilyttämään luontoa tuleville sukupolville, eikä kansallispuiston kehittämisen lähtökohtana tai lakimuutoksen perusteluna siksi voi olla vain yksittäisen yrityksen tai alueen liiketoiminnan ehdoilla tapahtuvan matkailun kehittäminen. Olennaista on, että Pallasta kehitetään sen omilla nykyisillä vahvuuksilla eikä paikasta tehdä sellaista, mitä se ei luonteeltaan tällä hetkellä ole. Uudistusten on tapahduttava luontoa ja voimassaolevaa lakia kunnioittaen siten, että muutokset tukevat luonnon virkistyskäyttöä.

Suomen Latu ry:n kanta

Lakiehdotus ei vastaa Suomen Ladun ja Tunturiladun näkemystä Pallaksen tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä emmekä kannata lakimuutosta sellaisenaan.

Toteutuessaan ehdotetun kaltaisena, Pallaksen lisärakentaminen muuttaisi paikan luonteen erittäin merkittävästi luontomatkailukohteesta muunlaiseen viihteeseen perustuvaksi matkailukohteeksi.

Lakiehdotus myös tunnistaa, mutta jättää avoimeksi ja ohjaamatta useita tärkeitä alueen kehittämiseen liittyviä kysymyksiä.

Perustelut

Tällä hetkellä Pallaksen matkailukeskuksen alueella on lakiehdotuksessa annettujen tietojen pohjalta laskien hieman yli 3 000 neliön rakennuskanta. Ehdotettu lakimuutos mahdollistaisi 10 500 kerrosneliömetrin rakentamisen. Rakennettavien lisäneliöiden suhde nykyiseen käyttöön ja käyttötarkoitukseen ei ole realistinen. Hyväksymme ajatuksen rakennusten kunnostamisesta ja nykyisten palveluiden parantamiseksi vaadittavien lisäneliöiden kohtuullisesta rakentamisesta, mutta rakennuspinta-alan kasvattaminen lakiehdotuksessa mainitulla tavalla johtaa Pallaksen virkistysympäristön ja kävijäkunnan luonteen voimakkaaseen muuttumiseen. Vaikka osa rakennusoikeuden lisäyksestä kohdistuu luontokeskuksen laajentamiseen ja esimerkiksi hissien huoltorakennusten kunnostamiseen, pidämme rakennuskannan lisäystä kohtuuttoman suurena.

On tärkeää, että lakiehdotuksessa ei hyväksytä lasketteluinteiden laajentamista. Uusien lasketteluinteiden kehittäminen kansallispuistossa on luontoarvojen säilyttämisen kannalta hyvin arveluttavaa. Perhematkailun tarpeisiin tulisi ehdotetun lastenhissin sijasta rakentaa enemmän alueen luonnetta tukeva toimintaa, kuten esimerkiksi lasten lumi- ja hiihtomaa, joka toimisi murtomaahiihdon harjoitteluympäristönä ja lumileikkipaikkana.

Kansallispuistolakia ollaan ensimmäistä kertaa avaamasta syystä, joka ei ole alkuperäisen kansallispuiston perustamispäätöksen mukainen. Lakiehdotuksen perustelutekstissä mainitaan, että vastaavanlaista rakentamista kansallispuistossa on Pallaksen lisäksi vain Kolilla ja että rakentamista ei tulla hyväksymään muissa kansallispuistoissa. Perusteluteksti ei kuitenkaan estä muissa kansallispuistoissa toimivia yrittäjiä vaatimasta tasapuolisuuden nimissä samoja oikeuksia oikeusteitse, jos Pallaksella annetaan lupa näin merkittävään lisärakentamiseen.

Perustelutekstissä esitetään, että Pallaksen alueelle kohdistuu yhä lisääntyvä päiväkävijöiden määrä ja että maaston kulumisvauriot matkailukeskuksen lähialueilla ovat lisääntyneet ja alueen kunnossapito on heikentynyt.

Pallaksen alueen ulkoilureittien ja taukopaikkojen kunnostaminen ei vaadi ehdotettua lakimuutosta, eikä asia ole millään tavalla riippuvainen hotellin laajentamisesta. Reitit tulee pitää kunnossa joka tapauksessa ja voimassa olevan luonnonsuojelulain mukaan reittien ja reittirakenteiden ylläpito on kansallispuistoissa normaalia toimintaa. Hotellihankkeesta riippumatta alueen reitteihin ja kulunohjaukseen on panostettava siten, että kävijät ohjataan kestäville alueille, jotta luonto- ja virkistyskäyttöarvot säilyvät tai paranevat nykyisestä.

Lakiehdotus jättää avoimeksi myös Pallaksen jätehuollon ja päiväkävijöiden parkkipaikkojen järjestämisen. Se ei myöskään ota riittävän selkeästi kantaa siihen, miten luonnonarvot ja niiden virkistyskäytön vetovoima turvataan tulevaisuudessa.

Suomen Latu kannattaa Pallaksen luontokeskuksen laajentamista alueen luonnon virkistyskäytön palveluiden lisäämiseksi.

Suomen Latu ry ja Tunturilatu ry suhtautuu luonnon virkistyskäytön edistämiseen liittyviin ehdotuksiin myönteisesti ja haluaa jatkossakin olla tiiviissä yhteistyössä edistämässä kansallispuistojen virkistyskäyttöä. Suomen Latu ry on valmis auttamaan lakimuutokseen liittyvissä valmisteluissa, jos se koetaan tarpeelliskeksi.

Suomen Latu ry	Tunturilatu ry
Toiminnanjohtaja	Puheenjohtaja
Eki Karlsson	**Raimo Pahkala**

Umpihankihiihtokin on elämystä

Olimme ilmoittautuneet Kumpen hiihtoviikolle ahkiovaellukselle. Se saattaisi olla mukava elämys ja kuntoa kohottava? Olimme tottuneet hiihtämään enimmäkseen konelatuja. Lainasimme ahkiot, varasimme eräsukset, kartat, GSM ja kompassit.

Matkaan lähdettäessä saimme viime käden neuvoja kokeneilta ahkionvetäjiltä ja pakkasimme heidän opastuksellaan ahkiot valmiiksi. Niin he valjastivat meidät ahkion eteen ja taipaleelle. Sinikka ja Leena lähti meitä saattamaan Lankojärvelle saakka.

Kohti elämyksiä

Meitä oli neljän ryhmä jotka hiihdimme yhdessä. Meidän vetäjä Hessu on melkoinen lapinkävijä. - Kertoi vaeltaneensa täällä n. 30 kertaa, joista kymmenen talvella. Tuntui turvalliselta lähteä mukaan. Me muut olimme käyneet täällä kesäkelissä.

Minä olin kyllä vetänyt ahkiota kerran vuosia sitten Juuan Kopravaarasta Punkaharjulle 200 km. Se oli "Suuri seikkailu" maaliskuun yöpakkasissa telttamajoituksessa järven jäitä pitkin.

Nyt tuntui helpolta. Varaustuvassa kamina lämmitti melko pian tuvan, sai laittaa ruokaa lämpimässä ja nukkua laverilla patjan päällä. Ensimmäisen yön olimme Lankojärvellä, jossa olimme jo hyvissä ajoin.

Nautimme kuksalliset kihlajaiskuohuviiniä ja laitoimme koko porukan ruuan ja pian oli kylläinen olo kaikilla.

Aamulla heräsimme ani varhain puuronkeittoon. Aikaisin olimme kyllä suksillakin ja suuntana oli Sudenpesä. Iltapäivällä keli oli kehno, jääti lumen suksen pohjiin. Laitoimme sukset ahkion päälle ja matka eteni jalkaisin. Onneksi saimme sillä kohtaa matkaa hyödyntää hyvin kantavia poromiesten kelkkauria.

Myöhemmin iltapäivällä keli muuttui ja pakastui. Sukset jalkaan ja eteenpäin.

Sitten kelkkaura meni ihan väärään suuntaan, oli pakko suunnistaa ja nousta Kaarnepään lievettä ylös, että pääsee taas alaspäin. Ilta pimeni, oli muutenkin pilvistä ja alkoi sataa lunta. Näimme edellämme Hessun saappaiden heijastimet, seurasimme niitä ja nousimme kaikki perätysten.

Tiesimme kaikki, että Hessu osaa nämä maisemat unissaankin. Laitoimme otsalamput ja kyllä valkeni kapea kaistale edessämme. Tämä alkoi olla Suurta seikkailua ja jännää. Tiesimme koko ajan Sudenpesän sijainnin, mutta ihan suoraan sinne ei ollut mahdollista mennä. Vihdoin alkoi nopeampi alaspäin lasku, mutta auraamalla, ettei vauhti pääse liian kovaksi ja tule vahinkoa.

Olimme perillä vihdoinkin klo 23.15 nälkäisinä, janoisina mutta onnellisina.

Hessu "kulinaristi" loihti meille illallisen ja syötyämme nukahdimme kylläisinä kammin laverin patjoilla pitkälle huomisaamuun.

Hessun porukasta puolet valmiina; Helmi ja Pauli.

Vaeltajat nauttivat tuiskuisesta taukopäivästä

Sudenpesällä satoi aamulla lunta, joten päätimme pitää vapaapäivän.

Seuraavana aamuna aikaisin olimme pirteitä ja menossa jo auringon noustessa kohti Luiroa. Oli aurinkoinen valoisa päivä.

Nautimme näkymistä ja menostamme. Kuulin toistamiseen Paulin sanovan: "Tämän takia tänne tulin, ei tule työasiat mieleen" - Kyllä kannatti tulla.

Saavuimme Luiron Hiltoniin hyvissä ajoin. Sinne saapui Kumpen poikien toinen vaellusporukka.

Joimme Kertun tarjoamat nimpparikahvit oikein kahvikakun kanssa. Maistuipa makealta. Miehet lämmittivät saunan. Kyllä oli mukava nauttia siitä monen hiihtopäivän jälkeen.

Seuraavana päivänä kävimme huiputtamassa Sokostin. Aivan ylös saakka emme hiihtäneet, vaan nousimme lopun jalkaisin sauvojen kanssa. Nousu oli siten helpompaa kuin kesällä. Olivathan kivet piilossa lumen alla. Ylhäällä oli mahtavat näköalat.

Hyvin nukutun ja levätyn yön jälkeen suuntasimme takaisin Lankojärvelle. Lähdimme kelkkauraa pitkin, mutta se vei meitä liikaa vasemmalle.

Sijaintitarkastuksen jälkeen otimme kompassisuunnan kohti Paasjoen nuotiopaikkaa.

Oli aurinkoinen pakkasilma, maisemat niin mahtavat, korvasi kyllä vaivan näön.

Parin tulipaikan jälkeen Suomujoen uomaa seuraten saavuimme Lankojärvelle.

Sinne oli majoittunut paikallisia Sodankylän tyttöjä kolme kappaletta.

He olivat intohimoisia rinkan kanssa hiihtäjiä. Eivät sanoneet ymmärtävänsä meitä ahkion kanssa vaeltajia. Sopu antoi hyvin sijaa, vuorottelimme ruuanlaittoa ja ruokailua.

Viimeinen vaelluspäivä. Aurinko paistoi, mutta ylhäällä tunturissa tuuli kovaa.

Matkasimme Rautulammin päivätuvan kautta. Kävimme paistamassa makkarat ja söimme eväämme siellä.

Aurinko porotteli ja tuuli tuiversi tuimasti. Hitaasti mutta varmasti etenimme. Oli helpotus kun vihdoin olimme huipulla ja saimme laskea alaspäin kohti määränpäätä.

Täytyi laskea välillä auraten, ettei vauhti pääse hurjaksi, ahkio karkaa ja kaada minua nurin. Pelkäsin kaatumista. On taitolaji - tulla ahkion kanssa tunturia alas.

Ja laulu soi…

Kultakaltiossa Kumpen porukat olivat meitä kaikkia vastassa lämmöllä. Meitä odotti lämmin sauna, lämmin ruoka, iso täytekakku ja kahvit. Oli useita syntymäpäiviä, nimipäiviä ja kihlajaiset.

Kaikkia meitä muistettiin. Kumpen laulukuoro lauloi jokaiselle juhlittavalle erikseen valitun laulun.

Näin päättyi juhlavasti mukava ahkiovaellus, joka oli meille ensimmäinen Lapin lumoavissa maisemissa.

Paluumatkalla jo suunnittelimme mahdollisen ahkion hankintaa, eli Lappi ja vaellus on mielessä. Tulemme varmaan uudestaan.

Suuret kiitoksemme kaikille mukana olijoille, kanssamme vaeltajille, matkan ja reitin suunnittelijalle. Oli ilo vaeltaa kanssanne.

Helmi Voutilainen
Pauli Ruutiainen

Yhteistä hiihtoa ja vaellusta

Tsietsan puheenjohtaja Urpo Häkkinen ja hänen Helli puolisonsa juhlivat 50 vuotishääpäiväänsä hiihdon merkeissä.

Toista kymmentä **Tsietsalaista** lähti Siilin Ladun ja Tsietsan järjestämälle hiihtoviikolle Saariselälle ja siellä majoitumme Tievatuvalle.

Bussikuskeina oli kaksi innokasta hiihtäjää jotka kuljettivat meitä turvallisesti mennen tullen.

Matkan pituushan tiedettiin jo lähtiessä, joten olimme autoemäntien Mairen ja Ullan kanssa järjestäneet ohjelmaa. Tiedossa oli Urpon ja Hellin kultahääpäivä, joten meillä oli hyvää aikaa matkalla porukalla suunnitella 15.3. olevaan hääjuhlaan ohjelmaa.

Ohjelman suunnittelun välissä autoemännät tarjosivat matkaeväänä kalakukkoa. Hyvin syntyi ohjelmaa, kuten uusi mieskuoro, visaisia kysymyksiä haastatteluun.

Hääpari nauttimassa shampanja-aamiaista.

Matkapäivä meni rattoisasti ja perillä meitä odotti Urpo ja Helli jotka olivat hiihdelleet jo edellisen viikon Saariselän maisemissa.

Sunnuntai valkeni pilvisenä, mutta tänään oli juhlapäivä, joka aloitettiin aamiaisella laulamalla kultahääparille. Olimme varanneet heille shampanjaa aamupalalle, Pirkko oli tehnyt morsiamelle hiuksiin seppeleen ja sulhaselle kukkaset rintaan. Helli muisteli heidän hopeahääpäiväänsä, jolloin he olivat hiihtäneet 50 km.

Aamupalan jälkeen kaikki menimme hiihtämään, ja mielessä oli tulevan illan pääjuhla.

Helli oli leiponut kakut ja shampanjatkin oli vieraille tarjolla. Kahvittelun jälkeen alkoi varsinainen ohjelmaosuus, laulua, leikkimieliset hiihtokilpailut ja hääparin haastattelu.

Leikkimielinen hiihtokilpailu suoritettiin Tievatuvan parketilla (ilman suksia kyllä).

Hellin ja Urpon haastattelu.

Ensi tapaaminen, missä ja milloin?

Rautalammilla

Mikä seikat teidät yhdisti?

Mikäpä lie ollut, se vaan tuntu, että yhessä pittää olla.

Arvioikaa parhaat hetkenne?

Yhdessä tekeminen ja harrastukset.

Oliko haaveita perhe koosta ja toteutuiko ne?

Haaveita tai toiveita, perhe on ollut just meille sopivan kokoinen.

Kummalle kuuluu viimeinen sana?

Kumpikin luulee että minä

Hellille: Mikä Urpossa eri-tyisesti viehätti?

A: Luotettavuus
B: Mieltymys
C: Karvainen rinta

Nämä kaikki ja paljon muuta

Urpolle: Mikä Hellissä Urpoa innosti?

A: Lauhkea luonne
B: Soma ja siisti
C: Vaalea viettelys

Urpo vastasi tähän yhtään empimättä**. Vaalea viettelys tietenkin**.

Mikä reissu on jäänyt parhaiten teidän mielen, kun olette kulkenut Lapissa?

Ensimmäinen vaellus kun olimme molemmat mukana Rajajoosepista Kiilopäälle.

Mitä Lappi teille yleensä merkitsee?

Kaamoksen hämärää ja kevään hiihtoretkiä, kesän valoisia öitä. Luonnon suurta avaruutta ja kiireettömyyttä.

Milloin liityitte Suomen Ladun jäseniksi ja Tunturilatuun?

V. 1983 vähän myöhempään tunturilatuun.

Ja lopuksi antakaa meille

Kihlapari vastaanottaa pullatytön ja -pojan yleisen hilpeyden vallitessa.

Hiihtoa, laulua ja sukkia

31 kumpelaista vietti Kiilopäällä maaliskuisen viikon. Suurin osa asusti Kultakaltiossa, jossa miehet keittivät aamupuuron ja naiset huolehtivat päivälliskeitosta sekä iltakahvista.

Päivittäiset hiihtolenkit suuntautuivat aluksi Kakslauttaseen ja Laanilaan, mutta kilometrimäärät kasvoivat sitä mukaa, kun viikko kului. Veijo ja Leena saavuttivat tavoitteensa tuhat kilometriä jo alkuviikosta ja Elinakin kolminkertaisti oman tavoitteensa hiihtämällä 15 kilometriä – kukin hiihti siis kuntonsa mukaan.

Iltaisin kokoontui ”marttakerho”; sukkia syntyi hyvällä vauhdilla. Kuju Hyttinen lauloi tiistai-iltana kammissa ja perjantaiehtoona Esko johti tyylillä Kumpen sekopäistä kuoroa, joka esitti muutaman serenadin viikon aikana – vuosikymmeniä sitten – syntyneille ja kastetuille kumpelaisille.

Hiihtovaelluksen teki kaksi porukkaa, kummassakin neljä henkeä.

Elina Jahkonen

Anja ja Leena Sodankylän ja Inarin rajalla.

Tunturilatulaisia ja muitakin kotimatkalla.

kaikille hyvät eväät ja neuvot pitkään avioliittoon.

Ylämäessä tuupataan heikompaa eteenpäin, tasaisella tuumataan asioita ja alamäki tullaan aina helpommin.

Haastattelun jälkeen olikin jo häävalssin vuoro. Ja näin koko porukalla tanssimme loppuillan.

Hääjuhlien jälkeen koitti arki ja koko porukka hiihteli eripituisia päivämatkoja. Koko viikko meni erittäin rattoisasti hyviä latuja hiihdellen. Osa porukasta kävi tunturissa lumikengillä kulkemassa.

Ja oli meillä matkassa pariskunta joka oli koko viikon hiihtovaelluksella.

Teksti: **Merja Nuutinen**

Sirpa Alapurasen kanssa mitalin saajia olivat myös Jussi Tuomikoski ja Kyllikki Rytkönen.

Sirpa Alapuraselle ansiomitali

Opetusministeriö on myöntänyt Sirpa Alapuraselle Suomen liikuntakulttuuri ja urheilun Ansiomitalin tunnustuksena hänen Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun hyväksi tekemästään työstä.

Mitali ojennettiin Suomen Ladun kevätliittokokouksessa 19.huhtikuuta Tuusulassa.

Suomen Ladun hakemuksessa yleisperustelut olivat:

Tunturiladun varapuheenjohtaja, Suomen Ladun järjestötoimikunnan jäsen v. 2005. Luotettava, tunnollinen ja iloinen ”luottolatulainen”, jonka valoisan persoonan ansiosta monet tehtävät, esiintymiset ja projektit ovat saaneet erinomaisen lopputuloksen.

Lämpimät onnittelut sinulle, Sirpa !

Raimo Pahkala

Kuovzalaiset järjestämässä Kuninkaantien pyöräilyä

Kotkan Latu ry:n, Karhulan Latu ry:n, Haminan Latu ry:n ja Tunturikerho Kuovzan aloitteesta on käynnistetty hanke ”kuninkaantien pyöräily 2009”. Tapahtuman tarkoituksena on pyöräillä historiallinen Kuninkaantie vanhoja reittejä soveltuvin osin käyttäen Turusta Haminaan. 18. – 24.6.2009.

Pyöräily alkaa Turusta ja kulkee Haminaan, jossa juhlitaan Haminan rauhan 200-vuotismuistopäivää.

Haminasta reitti jatkuu vielä Lappeenrantaan, jossa on Suomen Ladun 52. leiripäivät 26. – 27. kesäkuuta. Reitin varrella tutustutaan aiheeseen liittyviin historiallisiin kohteisiin ja nähtävyyksiin.

Kuninkaantien pyöräily tarjoaa kuntoilijoille haasteita.

Kokonaispituus 500 kilometriä

Noin 500 kilometrin reitti on jaettu yhdeksään kohtuulliseen päiväosuuteen, joten tapahtuma soveltuu mainiosti tavallisille kuntopyöräilijöille eikä vaadi aktiivipyöräilijän taustaa.

Majoitukset on järjestetty paikallisissa hotelleissa ja kouluissa. Tapahtuman suunnittelu on käynnistetty Suomen Latu ry:n ja Pyöräilykuntien verkoston kanssa ja jatkossa mukaan toivotaan paikallisyhdistykset ja reitille sattuvat kunnat.

Kuninkaantien pyöräily on tänä vuonna Suomi pyöräilee –verkoston päätapahtuma.

Koko reitin matkaava perusryhmä, noin 50 henkilöä, koostuu Kymenlaakson pyöräilijöistä. Lyhemmille osuuksille odotetaan yhteensä noin 200 osanottajaa. Osatapahtumat on suunniteltu kaikille soveltuviksi terveysliikuntatapahtumaksi.

Tapahtuman tavoitteet

- Retkipyöräilyn edistäminen tarjoamalla uusi reittikokonaisuus pyöräilijöille. Kuninkaantien osuutta Helsingistä itään ei ole aiemmin markkinoitu pyöräilyyn.

- Pilottitapahtumana selvitetään mahdollisuudet uudelle tuotteelle, jota voidaan jatkossa markkinoida maakunnissa, paikallisissa yrityksissä ja yhdistyksissä.

- Testataan kuntien kevyen liikenteen väyliä, niiden varrella olevia palveluita ja opastusta.

- Testataan reitin soveltuvuutta lasten ja lapsiperheiden pyöräilyyn. Tarkoitusta varten tarjotaan lapsille ja lapsiperheille muutama lyhyt erityisosuus.

- Selvitetään reitin turvallisuus ja soveltuvuus retkipyöräilyyn.

Tavoitteiden toteutuminen ja reitiltä saadut tulokset tullaan dokumentoimaan. Järjestelytoimikunta laatii arvioinnin ja raportin, joka toimitetaan vuoden 2009 loppuun mennessä järjestelyihin osallistuneille tahoille. Raportti voi helpottaa tapahtuman jatkamista tulevina vuosina.

Valjakon vauhtia Vuontisjärvellä.

Njallan kevätpäivillä oli vetokoria ja kiharakarvaisia hevosia

Noin 80 tunturilatulaista kokoontui viettämään perinteisiä kevätpäiviä pohjoisen hangille, Pallas-Ounastunturien kupeeseen. Susikyrön ja Vuontispirtin maalaukselliset maisemat tarjosivat upeat puitteet päivien viettoon.

Keväiset hanget hohtivat auringossa ja tunturituuli soi kutsuen suksin suihkimaan hankia pitkin. Perjantai-iltana tapasimme uusia ja vanhoja tuttuja kodassa nuotiotulen loimussa laulaen Lapin lasten lauluja.

Lauantain ajaksi Njallan väki oli varannut meille monipuolista ohjelmaa. Raiski julisti kevätpäivät avatuksi heti lippujen noston jälkeen. Torassiepistä Pallasten kupeesta saapui käsityö- ja matkailuyrittäjä Alli Ohenoja Vuontispirtille ja hänen johdollaan tutustuimme Lapin elämään ja käsitöihin kuvin, sanoin ja esinein, pääsipä yksi onnellinen pukeutumaan morsiamen pukuunkin.

Poronlihavarastojakin saimme täydentää, kun paikallinen poronlihanjalostamo Raattaman kylästä möi omia tuotteitaan soitellen välillä harmonikkaa. ArctiFoodin kylmä- ja lämminsavupaistit ja porogrillerit ovat kohta maankuuluja.

Vetokoirat kiinnostiivat

Vetokoirien lähtöulvonta kutsui meidät Vuontisjärven jäälle kuuntelemaan, katselemaan ja ennen kaikkea kokemaan koiravaljakkoajelun ihanuutta. Moni taisi menettää sydämensä SnowRidersin sinisilmäisille, sudennäköisille ”otuksille”, jotka kuitenkin silminnähden nauttivat rapsutuksista.

Yksi koirista kyllä tuntui viestittävän että ”ei voisi vähemmän kiinnostaa juosta samaa ympyrää, kunpa pääsisi oikeasti tunturiin juosta jolkuttamaan puutonta lakeutta pitkin”.

Arpojakin myytiin naisellisissa ja muissa väreissä ja palkintoja oli saatu runsaasti lahjoituksin kittiläläisiltä kauppiailta.

Vetokoirat saivat lukemattomia rapsutuksia....

... ja ainakin yksi sai kunnon halauksen.

Oliko niitä revontulia?

Launtai-iltana olisi ollut tarjolla hiihtoa yön pimentämässä tunturissa, mutta lieneekö väsymys vai lauluhalut vieneet voiton, kun Raiski sai riisua sukset pois ja tulla toisten kanssa kotaan laulamaan.

Miten lienee ollut niiden revontulien laita, jotka oli tilattu klo. 23.15, ehkä ne jossain leimusivat, ainakin mielen sopukoissa.

Sunnuntaiaamuna saimme herätä lipun nostoon ja aamunavaukseen, jonka piti muoniolainen rovasti Tuomas Pöyhtäri. Tunturit silmiemme edessä oli helppo painaa mieleen taivaallinen hätänumero: psalmi 121.

Sitten suunnattiin kulku kohti Raattamaa katsomaan Laaksosen tallin American Bashkir curly-hevosia, jotka ovat kiharakarvaisia, ystävällisiä vaellushevosia.

Tunturiladun lipun laskuun päättyi yhteiset kevätpäivät. Osa latulaisista jäi hiihtelemään hankia hiljakseen, kun toiset raukat joutuivat suuntamaan matkansa etelän loskaan, mieli vähän haikeana, mutta samalla suunnitelmissa jo seuraava Lapin matka.

Njallalaisten puolesta
Eija ja **Enska**

Vilkas vuosi takana

Kevätpäivillä puhuttiin myös menneesä vuodesta, sillä kevätkokousväki hyväksyi vuoden 2008 toimintakertomuksen ja tilit.

Puheenjohtaja Raimo Pahkala korosti avaussanoissaan, että mennyttä vuotta leimasi hyvin tunturilatulaisten vahva talkoopanos.

- Jo yli 60 vuoden ajan tunturilatulaiset ovat omalla työpanoksellaan edesauttaneet ja vaikuttaneet ihmisen liikunnalliseen toimintaan.

- Monessa olemme olleet mukana ja monet tunturilatulaiset ovat olleet mukana osaavina ja tekevinä talkoolaisina. Melkein poikkeuksetta kaikesta tekemisestä on jäänyt hyvä mieli. Ketään ei ole tarvinnut houkutella mukaan, vaan aina on löytynyt motivoituneita ja osaavia talkoolaisia, totesi Raimo Pahkala.

Menneenä vuotena talkoolaiset ahersivat sekä Susi-Talaksen että Susikyrön kimpussa. Näiden peruskunnostus saatiin viiden talkooviikon aikana lähes valmiiksi. Kaikki kämpät ovat nyt erinomaisessa kunnossa ja kaikkien tunturilatulaisten käytettävissä.

Susikyrössä reilut 2.000 yöpymistä

Tunturiladun kämpistä ykkössuosikki on Susikyrö, jossa kertyi 14 kuukauden aikana 2.046 yöpymisvuorokautta. Susi-Talaksella yöpyi 185 henkeä ja Susi-Kiisalla 377.

Viime vuoden aikana tarkastettiin vuokramökki Aihkin säännöt ja susisääntöjä ajantasaistettiin.

Viime vuoden aikana valmistui Kuuden vuosikymmen- historiikki ja se julkistettiin syyskokouksessa.

Kesäpäivillä kyseltiin kerhoilta, millaisia tarpeita niillä on saada apua toimintaansa Tunturiladulta. Saatujen vastausten perusteella on jo ryhdytty toimenpiteisiin.

Tunturiladun jäsenmäärä on ollut hienoisessa kasvussa. Kun meitä oli vuoden 2007 lopussa 2.686, puhkaistiin vuotta myöhemmin uuden sadan raja eli meitä on 2.745.

Talous tasapainossa

Tunturiladun talous on pysynyt viime vuonnakin vakaana. Varsinaiset tuotot muodostuvat pääasiassa jäsenmaksuista ja jäseniltä perittävistä kiinteistöjen käyttömaksuista.

Tilikaudelta kertyi ylijäämää lähes 3.700 euroa, joka kirjataan yhdistyksen omaan pääomaan.

Kämppätoiminnasta kertyi tuottoja reilut 4.300 euroa, joista Aihkin osuus oli lähes 2.000 euroa.

Kokoontumisten ja kokousten menot olivat lähes 5.800 euroa ja Tunturilatu-lehden kulut olivat reilut 14.000 euroa. Ilmoitustuloja kertyi vuonna 2008 poikkeuksellisen paljon ja siinä kerhoilla olisikin yksi tuonhankkimiskeino, sillä myydyistä ilmoituksista kertyy myös kerhoille tuloja.

Tunturiladun muun toiminnan kulut, jotka kertyvät muun muassa jäsenasioiden hoidosta ja postituskuluista oli 8.700 euroa ja kaikkiaan toimintakulut olivat miinukselle reilut 24.000 euroa.

Kun jäsenmaksutuloja kertyi kassaan lähes 30.000 euroa, päästiin edellä jo mainittuun plusmerkkiseen lähes 3.700 euron plusmerkkiseen tulokseen.

Susisääntöehdotusta puidaan syyskokouksessa

Tunturikerho Njeallje on jättänyt Tunturiladulle ehdotuksen susisääntöjen muuttamisesta niin, että susivihkiäiset pidettäisiin ainoastaan aidossa ympäristössä eli Lapissa.

Muutosehdotus on esitetty kokonaan tällä sivulla.

Asiasta keskusteltiin, mutta varsinaisia päätöksiä ei vielä tehty, vaan siihen palataan syyskokouksen yhteydessä.

Susisääntöjä muutettiin juuri viime syyskokouksessa, jolloin sääntöjen tulkintaan tehtiin muutoksia.

Kevätkokouksessa pidettiin myös hiljainen hetki Hannu Hiltusen ja Eeva Ratian muistoksi.

Alli Ohenojan pirtanauhoja.

Alli Ohenoja esitteli valmistamansa Lappilaisen morsiamen asun. Asua pääsi kokeilemaan.....

Alli Ohenojan kutomat ja suunnittelemat pirtanauhat saivat ansaittua ihailua tunturilatulaisilta.

Susisääntöihin esitetään muutosta

Kevätvuosikokouksessa Vuontispirtillä esiteltiin Tunturikerho Njealljen esitys muuttaa susisääntöjä susivihkimisen osalta. Aloitteen tekijät eivät olleet kokouksessa esittelemässä ja perustelemassa esitystään, joten kirjoitetun tekstin lisäksi ei voitu tuoda esiin mitään lisäperusteluja.

Ohessa viime syyskokouksessa hyväksyttyjen susisääntöjen ne kohdat, joihin muutosehdotus kohdistuu sekä Tunturikerho Njealljen ehdotus susivihkimisen muuttamisesta.

Tunturiladun johtokunta käsittelee asian ja tuo päätösesityksen seuraavan syysvuosikokouksen käsittelyyn.

Voimassa olevat säännöt

* Susivaliokunnan jäsenet valitaan vuosittain susien kokouksessa, joka pidetään susiaisten yhteydessä. Toimikausi alkaa seuraavan kalenterivuoden alusta.

* Ikä-, Johtaja-, Tunturi- ja Outasusien vihkiminen tapahtuu Susivihkiäisissä, joiden ajan ja paikan Tunturiladun johtokunta päättää

Raimo Pahkala

Njealljen muutosehdotus

Tunturikerho Njeallje esittää, että Tunturisusien vihkimisessä siirryttäisiin uuteen käytäntöön jossa vihkiminen suoritettaisiin ainoastaan Susiaisten yhteydessä Susikyrössä.

Perusteluna;

Viime aikoina on ollut vihittävänä ainoastaan 2 – 3 henkilöä eri ”Tunturisusien räätyyn”.

Kohtuuttoman suuri työ järjestävältä kerholta rakentaa vihkimispaikka jossa tilaisuus kestää 10 – 15 min.

Tunturisudethan liikkuvat tunturi alueella, joten vihkiminenkin tulisi tehdä heidän omalla maaperällään. Etelässä pidettävissä Susiaisissa on ollut ”noitina” henkilöitä, jotka eivät tunne Tunturilatu toimintaa ja jututa tulevia ”Tunturisusia ” sen hengen mukaisesti. Eikä heidän pukeutuminenkaan ole vastannut ”noidalle ” kuuluvaa pukeutumista.

Vanhastaan on ollut Tunturilatulaisille Kunnia asia pitkien ja hikisten vaellusten jälkeen päästä ”Tunturisusien räätyyn”.

Tällä hetkellä kerhoista kaivetaan esille kaikki henkilöt joilla on pieninkin mahdollisuus päästä ”Tunturisusien räätyyn”, jotta Susiaiset voidaan pitää joka vuosi.

Esitämme Tunturiladun johtokunnalle, että asia käsitellään 01.02.2009 pidettävässä johtokunnan kokouksessa ja otetaan esityslistalle Tunturiladun kevätpäivillä 04.04.2009 Vuontispirtillä pidettävässä kevätkokouksessa.

Mikkelissä 27.01.2009.
Tunturikerho Njeallje
Varapuheenjohtaja
Kari Loponen

Kiharakarvaiset hevoset kiinnostivat tunturilatulaisia, mutta kiinnostus taisi olla molemminpuolista. Pienen varsan väritys oli sangen mielenkiinoinen.

Retkeilijän leirissä oli näytillä erilaisia varusteita.

Liikunta on lääkettä

Emeritusprofessori **Ilkka Vuoren** mukaan koskaan ei ole liian myöhäistä aloittaa liikuntaharrastusta. Vuoren mukaan liikunta sopii lähes jokaiselle. Hän puhui taannoin Kotkassa järjestetyssä liikunnan teemaillassa. Tapahmaa oli järjestämässä Tunturikerho Kuovza yhdessä Karhulan ladun. Haminan ladun, Karhulan retkeilijöiden ja Kotkan ladun kanssa.

Ilkka Vuoren puhe kiinnosti kuulijoita.

Ulkoiluta pipoa ja pusakkaa-teemaillassa oli yhtenä keskustelunaiheena kuka hyötyy liikunnasta ja kenelle se on vaaraksi.

Ilkka Vuori on kirjoittanut lukuisia terveysliikuntaan liittyviä kirjoja ja julkaisuja. Hänen mielestään liikunnan terveysvaikutukset ovat kiistattomat.

- Liikunta on lääke monissa sairauksissa, kuten lihavuuden ja kohonneen verenpaineen hoidossa.

- Kuntaliikunnasta on kuitenkin syytä pidättäytyä esimerkiksi flunssan aikana tai sydäninfarktin jälkeen. Tällöinkään liikkumista ei pitäisi kokonaan jättää. Missään tapauksessa ei saa jäädä paikoilleen. Makaaminen ja istuminen ovat pysyvää passiivisuutta. Meidät ihmiset on tarkoitettu olemaan jalkeilla tai liikkuman.

Ilkka Vuoren mielestä liikunnan terveyssanoma on mennyt hyvin perille.

- Yleisin syy vähäiseen liikuntaan on laiskuus. Sohva vetää helposti puoleensa.

- Liikunta on kuitenkin hyvin palkitsevaa. Toisille palkintona voi olla liikunnasta saatu upea kokemus, toiset iloitsevat pääsystä irti sohvasta. jotkut nauttivat puolison, lapsen tai lapsenlapsen kanssa vietetystä yhteisestä hetkestä. Myös ajatus siitä, että tekee itselleen hyvää, voi olla palkitsevaa.

Illa Vuori suosittelee yksinkertaisia liikuntatapoja kuten hölkkää, kävelyä tai hiihtoa.

- Hiihtoa on vaikea voittaa. Se on liikuntamuoto, jossa ovat kaikki lihakset toiminnassa. Myös soutaminen, melonta ja pyöräily ovat hyviä liikuntamuotoja ja niissä pääsee näkemään myös uusia maisemia.

Teemailtaan otti osaa noin 150 kuulijaa.

Ensi kerran yhdessä

Tilaisuuden järjestäneet järjestöt olivat koonneet tilaisuuteen retkeilyaiheisen näyttelyn, joka oli esillä mys Kotkan kirjastossa.

Järjestöt olivat ensi kertaa puuhaamassa yhteistä tilaisuutta, jolla haluttiin viestiä, että kynnys tulla mukaan järjestöjen toimintaan on matala.

Lähde: Kymen Sanomat/ Outi Palmu

Kuovza esitteli omaa toimintaansa sanoin ja kuvin. Näyttely oli esillä myös Kotkan pääkirjastossa teemaillan jälkeen.

Kuovzalaiset olivat koonneet Tunturiladusta kertovaan tauluun tietoja Tunturiladun kämpistä sekä muusta toiminnasta.

Pekan ”pelastuspalveluautolla oli kysyntää Susikyrössä heti kevätkokouksen jälkeen niin paljon, että paikallaolijat harkitsivat jo vakituisen tallipaikan tekemistä pihapiiriin.

Pekan kännykkä pirisee ylhäällä tunturissa. Tuntee soittajan äänestä.

Missä oot? Täällä yhen sortin tunturisusi istuu Tepaston tien ravissa.

Varpaita paleltaa ja itkua vääntää. Tuutko auttaan?

-Olen jo tulossa. Laskea lujautan vaan alas ja lämmitän vähän autoa.

Ota rauhallisesti.

Niin lähti punainen pakettiauto ensimmäiselle pelastusreissulleen.

Toinen päivä. Kaksi miestä siirtää tavaroita Susikyrön aurausvallille.

Autossa tuntuu olevan puolet Oktalaisten retkeilyomaisuudesta ja ne tavanomaiset laatikkopinot eli Nilsiän talollisen muutaman kuution ruokavarasto.

Auto lähtee täysin tyhjänä toiselle reissulleen. Nyt on siirrettävä Hanna-Marin porukkaa. Ovat umppuroineet päiväkausia ja tilattu sauna ennen kotimatkaa on jäämässä vain haaveeksi. Ei niin likaista porukkaa voi päästää yleisiin kulkuneuvoihin.

Kolmas päivä. – Raimo täällä päivää. - Minä osasinkin jo odottaa. Kerro vaan, mistä haetaan ja milloin? Miten … No, Puljutunturista. Voitko hakea?

Nyt on tosi kysymyksessä. Autokin tietää sen ja hurisee varmasti eteenpäin jo niin tutuksi käynyttä tietä pitkin. Ykkössusi on pulassa ja koko Tunturiladun tulevaisuus vaarassa.

Isossa kämpässä huulenheitto on jatkunut pitkään.

Lopulta on jonkinlaisen yhteenvedon aika. - Eiköhän ole parasta hommata autolle vakituinen tallipaikka pihalle?

Tämän jälkeen laskeutuu syvä hiljaisuus, jokaisen miettiessä kohdallaan, mitä kaikkea tunturisusien ikääntyminen tuo tullessaan.

Viimein joku hoksaa; onhan siellä vielä sentään yksi vaellusryhmä ihan maastossakin. Kösän porukka. Niin on, ja ne ovatkin ihan eri juttu. Ei siitä porukasta mitään kotiikäväpuheluja soitella!

Tämä lohduttava tieto laukaisee apeaksi päässeen tunnelman ja raati siirtyykin helpottuneena pullakahvipöytään. Ja niin laskeutuu rauha ja hyvän olon leppoisa tunnelma takaisin Susikyrön kenttään.

Kuva **Pauli Hulkkonen**
Teksti **Reijo Ainasoja**

Kumpen kuulumisia

Itäsuomalaiset ” karjalan kerhot” Kumpe ja Okta ovat käyneet kylää keskenään jo pitkään. Ne ovat muodostunut jo perinteeksi, että vaellamme, marjastamme ja muuten keskustelemme porukassa.

Minusta ne ovat olleet mukavia tapaamisia eri paikoissa osaksi nyyttikestityksin. Tulee mieleeni kävelyretki Hiidenportilla vuosia sitten, souturetki Oulujärvelle valtaisalla 25 henkilön veneellä sekä tapaaminen UkkoHallan, Suomen kannalta merkittävissä historiallisissa maisemissa Kainuussa.

Kumpelaisten paikkoja ovat olleet Mäkikangas, Patvinsuonkierrot, Kolin Herajärven kierto, Metsäkartano ja marjaretket siellä sekä tapaaminen viime kesänä Outokummun Särkiselän Erä-ja retkeilykeskuksessa ja tutustuminen Outokummussa entiseen kaivokseen ja kaivosmuseoon.

Tänä keväänä teemme yhteisretken vuorostaan Oktan järjestämänä Hiidenportin alueelle la 23.05.2009. Hyvältä tuntuu, kun miettii, että mitähän hauskaa ja mielenkiintoista oktalaiset ovat taas järjestämässä.

Kutsumuksia on myös Keski-Suomeen päin, mutta katsotaan nyt mihin tässä keritään, kunhan ensin tulette kaikki tunturilatulaiset meillepäin käymään kumpelaisten järjestämään TL:n kesäpäivät tapahtumaan 21. - 23.08.2009

Kutsu on toisaalla tässä lehdessä.

Paikka on lähellä Kiihtelysvaaran kirkonkylää, Hietajärven rannassa Pyhäselän seurakunnan leirikeskus, jossa ”Karjalaiset illatsut” ym tunturilatulaiset kisailut käydään.

Ajosuunta Joensuusta 6-tietä n 25 km, josta tie no 492 lähtee Kiihtelykseen, jota ajetaan 14 km ja käännytään Kuusjärven tielle, ajetaan 2 km ja perillä ollaan.

Etelästä päin tulijat Kiteen kautta ajatte 14 km Tolosenmäen risteyksestä tuohon mainittuun Kiihtelyksen tiehaaraan, josta jatkatte 492 tietä.

Pentti Kumpesta

Kyllä kesäloma toimii…

Kesän merkit lienevät jo kaikkien nähtävissä, vaikkei siitä ole kuin viikko tai kaksi, kun meistä monet palasivat keväisiltä hiihtoretkiltään. Tässä tarkassa taitteessa lumilta jo lehteilevien puiden äärelle on hyvä katsahtaa hieman taaksepäin ja miettiä heti perään kesälomien aikaisia retkikohteita lähellä ja hieman kauempanakin.

Kolbman talvi ja kevät oli vilkas, niin kerhoiltojen, kuin muidenkin tapahtumien osalta. Uusi ideoita pursuava kerhotoimikunta ei saanut kaikkia aiheitaan kauden tapahtumiin, vaan monia hienoja ideoita siirrettiin tulevaisuuteen. Kolbman historiankin kautta vuoden ohjelmistoon on periytynyt monia säännöllisiä tapahtumia, joten uusille ideoille tilaa raivataan lähinnä niiden välistä. Tämä vaatii luonnollisesti kerhotoimikunnalta melko tiivistä yhteistyötä ja sellaiseksi se on luonnostaan kolahtanutkin. Maaliskuun alussa järjestimme talvileirin Kaupin urheilupuistoon. Kokosimme paikalle majoitteita ja muita varusteita ja kutsuimme kaikkia kiinnostuneita poikkeamaan mehulle. Seuraavan päivän kerhoillassa paikalla oli kolme uutta jäsentä ja monet miettivät kotonaan olisiko heistä retkeilijöiksi.

Kaikista on retkeilijöiksi.

Kesän toiminnasta mielestäni tärkein osuus sijoittuu toukokuulle, jolloin teemme päivän mittaisen sääksiretken Pohtiolammelle ja viikonloppu- tai päiväretken Helvetinjärvelle. Näihin tapahtumiin voivat osallistua aivan kaikki jäsenet. Kesän Islantireissuille lähtee kaikkiaan n. 40 Tunturilatulaista, joista iso osa on Kolbmalaisia.

Ja sen lopun kesälomanhan voi viettää retkeillen lähimaastoissa. Siellä nähdään.

Pete

Tervehdys Satakunnasta

Olipas kerrankin hienot vappukelit täällä Satakunnassa. Oli aurinkoista ja lämmintä, eikä tänä vuonna satanut vettä.

Vappua edeltävänä viikonloppuna Huittisissa, tarkemmin sanottuna entisessä Vampulan kunnassa järjestettiin ensimmäinen Harju elää-tapahtuma, jossa olimme mukana liki kolmenkymmenen muun ulkoliikuuntaa harjoittavan yhdistyksen ja yrityksen kanssa.

Päivä oli yhtä upea kuin on harjukin ja väkeä liikkui ihan mukavasti. Tästä on hyvä jatkaa ja mieliinpainuvinta oli, että taustalla touhunnut väki puhalsi voimallisesti samaan hiileen. Kun puhuri on saatu päälle, tapahtuma saa varmasti jatkoa jo ensi vuonna.

Nyt tapahtuma polkaistiin pystyyn pikavauhdilla, mutta jo tämän lehden ilmestyttyä on takana palautepalaveri, jossa käynnistettiin jo uuden tapahtuman suunnittelu. Hiomista tapahtumassa riittää, mutta kun yhteistyössä tätä teemme, saamme aikaan varmasti tapahtuman, joka vetää väkeä puoleensa vuodesta toiseen.

Oman kerhon rintamalla kesästä on tulossa vauhdikas. Melontaviikonloppu on tulossa vielä toukokuun lopulla, mikäli kanoottiasia saadaan järjestykseen.

Kesäkuussa aikuiset ja lapset vaeltavat yhdessä Pöyrisjärvelle. Tiedä mitä kivaa ohjelmaa sinne vielä keksimme.

Kaikenlaista on jo suunnitelmissa.

Heinäkuussa naiset vaeltavat Susitalaksen maisemissa. Porukka on varmaan osin tuttua, mutta mukaan mahtuu aina uusiakin vaeltajia.

Miesten vaellus on muutaman vuoden tauon jälkeen ohjelmassa ja kohteena on Lemmenjoki.

Ota yhteyttä, jos haluat tulla mukaan.

Retkeilyllistä kesää

Satu - varapj

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Kämppätoimikunnalta hyvää alkavaa kesää kaikille TL-lehden lukijoille.

Viikko 26/2009 rakennustalkoot Susi-Talaksella toteutetaan TL-lehdessä nro 1/2009 olleen kämppäisännän tekstin mukaisesti.

Talkooväkeä on ennakkoilmoittautunut talven aikana riittävä määrä (16 henkilöä) ja näin ollen suunniteltu työ saadaan tehdyksi viikon 26 aikana. Osa talkooväestä menee talkootyökohteeseen jo viikkoa aikaisemmin.

Jos joku haluaa vielä tulla Talakselle mukaan pitää ilmoittautua kämppäisännälle ruokailujärjestelyjen takia, ja näitten matkustus talkootyökohteeseen tapahtuu omalla kustannuksella.

Syyskuun talkoot Susikyrössä toteutetaan suunnitelman mukaan viikolla 38/2009.

Päärakennuksen kellarin korjaustyö saatetaan valmiiksi, käymälärakennus ja jätehuoltoasema rakennetaan viranomaismääräyksien mukaiseksi. Lisäksi tehdään maalaustyötä, ympäristön siivousta ja poltopuuta.

Mukaan tarvitaan n.15 henkilöä rakennustöihin sekä 2-3 henk. ruokailujärjestelyihin.

Majoitus sisätiloissa, ruokailut vakiintuneen tavan mukaisesti. Matkakorvaus Tunturiladun talkootyömatkakorvaussäännön mukaisesti.

Kämppäisäntä hankkii tarvittavat tarvikkeet ja työkalut ja hoitaa työjärjestelyt.

Tapaturmavakuutus on voimassa oleva Tunturiladun talkootyövakuutus (koskee myös yli 70 vuotiaita).

Tiedustelut ja
ennakkoilmoittautuminen
kämppäisäntä Pekka puh. 050-527 2796.
Sisävarusteluista vastaa Lea
puh. 0400-299956.

Turku 4.5.2009
Pekka Kallio

Hei tunturilatulaiset!

Anteeksi edellisessä lehdessä olleet nimisotkut. Tässä Suomen Ladun jäsenasioiden hoitajien yhteystiedot:

Marita Lassila
puh. 044 722 6314
marita.lassila@suomenlatu.fi

Ulla Kosonen
puh. 044 722 6313
ulla.kosonen@suomenlatu.fi
Posti- ja käyntiosoite
Radiokatu 20
00240 Helsinki

Nämä henkilöt postittavat jäsenkorttisi ja muuttavat osoitteesi Latu ja Polku lehteen.

Tunturiladun jäsenrekisterin operaattori vaihtuu kesäkuussa 2009.

Toivon että kaikkien jäsenmaksut ovat silloin maksettu.

Nykyinen järjestelmän ylläpitäjä ei kesäkuun 15 päivän jälkeen ota vastaan jäsenmaksuja vaan rahat palaavat maksajan tilille.

Jäsenmaksuja varten avataan jatkossa oma tili jolle kaikki jäsenmaksut tulevat.

Toivotan kaikille Tunturilatulaisille hyvää retkeilykesää.

jäsensihteeri **Pirjo**

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry

Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10,
87100 KAJAANI
puh. 08 637 009, 040 839 6638
raimo. pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 02 5601 085, pk 02 566 654
satu.ojala@huittistensanomalehti.fi
Tunturilatu-lehden oma sähköpostiosoite:
tunturilatu@huittistensanomalehti.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Juhana Häme
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa

Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Satakunnan Painotuote Oy 2009

Ilmestymisaikataulu 2009:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**14. 8.**	**1. 9.**
4	**13. 11.**	**2. 12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:
Pirjo Sinilehto,
Veisunkatu 14 as. 5,
33820 TAMPERE,
puh. 040 763 1109
pirjo.sinilehto@kolumbus.fi.

HUOM. Suomen Latuun mm. Latu ja polku –lehteä varten jäsen ilmoittaa itse muutoksista Marita Lassilalle puh. 044 722 6314. Nettisivuilla (www.suomenlatu.fi) on tätä varten lomake.

SUOMEN LATU

Aihkissa on vielä vapaita aikoja

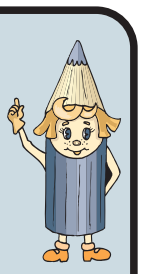
yöttömän yön valvojille, hillan poimijoille, elokuun kuutamouimareille, lokakuun muikunpyytäjille ja marraskuun mietiskelijöille.

Vuonna 2009 jo varatut ajat ovat: 18. - 20.6, viikot 30, 31, 37 - 39 ja 52.

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu on 18,00/koko mökki.
Varaukset: Raimo Pahkala 040 839 6638.

TOIMINTA-MUISTIO

Vuosi 2009

6.6. - 13.6.	Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla
19.6 - 27.6.	Talkoot Susi-Talaksella
18.7. - 25.7	Vauvasta vaariin -leiri Susikyrössä
18.7. - 25.7.	Geatkin kerhoviikko Susi-Talaksella
21.8 - 23.8.	Kesäpäivät Pyhäselän srk:n leirikeskus (Kiihtelysvaara), Kumpe järjestää
29.8. - 5.9.	Kuokten kerhoviikko Susi-Kiisalla
29.8. - 5.9.	Kumpen kerhoviikko Susi-Talaksella
5.9. - 12.9.	Login kerhoviikko Susi-Kiisalla
5.9. - 12.9.	Ovtsin kerhoviikko Susi-Talaksella
12.9. - 19.9.	Talkoot Susikyrössä
12.9. - 19.9.	Kavtsin kerhoviikko Susi-Kiisalla
19.9. - 26.9.	Alppaksen kerhoviikko Susi-Kiisalla
3.10 - 10.10.	Owlan kerhoviikko Susikyrössä, iso kämppä
9.10. - 11.10.	Syyskokous ja Susiaiset Nurmijärven Haukilammella, Kuokte järjestää.

Aiun Uula

Turistien parissa

Aiun Uulalla oli tapana pientä korvausta vastaan vuokrata vanhaa venettään kesäturistien käyttöön. Muuan turisti tutkaili huolestuneena ikälopun veneen kuntoa ja totesi lopulta:

- Eikö ole aikalailla riskeerattua lainata noin huonokuntoista venettä. Pysyykö tuo edes pinnalla?

- Nah, mie otanki maksun etukäthen, selvitti Uula.

Linja-autoasemalla Aiun Uula sattui kerran kuulemaan parin turistineitokaisen suuriäänisesti päivittelevän sen kesän tavattoman suuria hyttysiä.

- Ne ovat oikeita petoja, valitti nainen, repivät ihmisen aivan verilihalle.

- Nah, net on killa kesyt, puuttui Uula valitukseen, net syöpi aivvan käjestä. Joo, ja niihi killa tothuu kolmessha päivhässä jos ei tuu sitä enne hulluks.

Iltasella sattui muuan turisti Aiun Uulaa vastaan kirkonkylän raitilla. Vieras oli iltaseuraa vailla ja kysyi siksi Uulalta:

- Onko tässä kylässä minkäänlaista yöelämää?

- Nah, jovain on, mutta se on juuri ny käymäshä Rovaniemellä, selostaa paikkakuntalainen vallitsevaa tilannetta.

- heikha -

KAUPPA AUKI

Tunturiladun myyntitarvikkeita voi tilata yhdistyksen sihteeriltä: iitu.gerlin@kolumbus.fi tai 040 707 4598. Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Toimituskulut lisätään laskuun. Kerhot voivat saada myyntitarvikkeita myös myyntitiliin.

Myyntiartikkeli	á €-hinta	Viitenro
Jäsenmerkki	1,70	123
Pinssi	1,70	136
Postikortit=kämpät 3 eril.	0,20	123
Eräretkeilyn perusteet	11,80	152
Balggis-polku	1,70	165
Susimerkki	5,00	123
Susimerkki nauhalla (susimerkit vain susille)	6,80	123
Kämppien avain	100,-	107
Jäsentarrat		123
-isompi (172x54 mm)	1,30 /kpl	
-pienempi (42x17 mm)	2,00/kpl/12 kpl liuska	
50-vuotishistoria -teos	15,00	220
Kuudes vuosikymmen -historiikki	15,00	217
Porannahkainen kahvipussi 60-vuoden juhlaesine	30,00	204

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avainanomus tehdään Tunturiladun johtokunnalle. Avain toimitetaan postiennakkona. Anomuslomakkeita saa yhdistyksen sihteeriltä.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on Sampo 800015-135331 ja tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut, myös uusien jäsenien jäsenmaksut tarpeellisin tiedoin (mm. osoite välttämätön) paitsi ns. "vanhat jäsenet" maksavat aina jäsenmaksunsa Sammon jäsenmaksujen keräilytilille/TL, joka on jäsenmaksukortissa viitenumeroineen. Uudet jäsenet eivät voi maksaa tälle tilille.

KÄMPPIEN=KIINTEISTÖJEN KÄYTTÖMAKSUT

Näitä maksuja suorittaessa on toivottavaa käyttää kämppien viitenumeroita. Tällöin ei tarvitse laittaa muita merkintöjä esim. kämpän nimeä. Viitteellinen maksusuoritus on paljon halvempi pankkikuluilta ja näin säästö on vuodessa huomattava pankkikuluissa. Kämpillä on edelleen rahalippaat, joihin voi myös suorittaa Tunturiladun yleisen kokouksen päättämän minimimaksun 5 €/vrk/hlö, vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta kämppämaksua ei peritä. Aihkin kämppämaksu on 18 €/pv/koko kämppä. Viitenumero 806. Kämpän varaus tehtävä Raimo Pahkalalle, häneltä saa avaimen. Yhteystiedot löytyvät puheenjohtajan tiedoista.

Kämppien viitenumerot ovat: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.

Yhteydenottoja odotellen!

Kesää odotellen

Iitu Gerlin

Tunturikerho Kuokte isännöi 9.-11.10.2009
SUSIAISET JA
TUNTURILATU RY:n SYYKOKOUKSEN
Haukilammen leirikeskuksessa Nurmijärvellä, kirkasvetisen Sääksjärven rannalla.

Perjantaina 9.10.2009 voi jo majoittua ja ilmoittautua. Mahdollisuus on sekä sisä-, teltta- tai asuntovaunu/auto majoitukseen.

Lauantaina 10.10.2009 Susiaiset ja Syyskokous
Sunnuntaina 11.10.2009 muuta ohjelmaa
Tarkemmat tiedot tunturilatu 3/2009 lehdessä.

www.tunturilatu.fi

Paikalle voit saapua jo perjantai-iltana. Olemme kahvin kanssa vieraita vastaanottamassa klo 16.00 alkaen.
Varsinainen ohjelma alkaa lauantaina. Varaamme oikeuden mahdollisiin ohjelman muutoksiin.

Lauantai 22.08.

8-9.00	Aamiainen
10.00	Avajaiset ja lippujen nosto
10.30	Luontopolku
12.30	Kahvi
13.00	Mölkkypeli ym. liikunnallista kisailua
15-17.00	Päivällinen
16-18.00	Uintia ja saunominen
19.00	Illatsut alkaa. Ohjelmassa mm lapsien tanhuryhmä, kannelmusiikkia, arvontaa, palkintojenjako, yhteislaulua, makkaranpaistoa leirinuotiolla....

Lauantaina koulutusta kerhojen jäsensihteereille ja taloudenhoitajille.

Sunnuntai 23.8.

8-9.00	Aamiainen
9.30	Aamun avaus
10.30	Kotiseutukierros. Tutustuminen kirkkoon ja museoon.
12.00	Lounas
13.30	Päättäjäiset ja lippujen lasku

Majoittuminen:

Majoitustilat sisältä löytyvät 45:lle hengelle (petipaikkoja). Sisäwc:t ja suihku majoitustiloissa. Omat liinavaatteet mukaan.
Alueella on runsaasti hyviä teltta- ja asuntoautopaikkoja sekä grillikota oma toimiseen majoittumiseen. Sähköä ei ole näille paikoille.

Hinnat: Maksu paikanpäällä käteisellä

Osallistumismaksu (sis. telttapaikan)	8.00
Aamiainen	5.00
Päivällinen	10.00
Keittolounas	7.00
Huone majoittuminen	10.00/ vrk
Asuntoautopaikka	5.00

Ajo-ohje:

Kuutostieltä, eli Lappeenranta-Joensuu-tieltä käännytään Kiihtelysvaaraan tielle nro 492, jota ajetaan 14 km. Tältä tieltä käännytään vasemmalle Kuusjärventielle, jota ajetaan 2 km.
Jos tulet Joensuuhun junalla tai linja-autolla ja tarvitset jatkokuljetuksen pai kalle niin soittele Eila Tiilikaiselle, puh. (013) 803048, 040 703 66 11.

Ennakkoilmoittautumiset 26. 07.2009 mennessä.
- Pentti Huikuri 040 763 22 76, pentti.huikuri@pp.inet.fi
- Eila Tiilikainen (013) 803 048, 040 703 66 11

Muuta huomioitavaa:

Kerrothan ilmoittautumisen yhteydessä jos tarvitset erikoisruokavalion.
Pidämme kioskia alueella josta voi ostaa mm juomista, makkaraa, piirakoita ym suolaista vaikka iltapalaksi.

ME KUMPELAISET TOIVOTAMME TEIDÄT LÄMPIMÄSTI TERVETULLEIKSI !!!

Susi-valiokunta

Susianomuskaavakkeet on oltava viimeistään 10.8.2009 susivaliokunnalla. Ainakin Tunturilatu-lehdessä 1/2009 on susivaliokunnan jäsenten yhteystiedot. Tänä vuonna järjestetään susikokelaan ja susivaliokunnan välisiä tapaamisia vielä Suomen Ladun Leiripäivillä sekä Kesäpäivällä. Syksyn susiaisissa voidaan keskustelut suoritta tulevia vuosia varten. Tarvittaessa voi susivaliokunnan kanssa sopia muistakin tapaamisajankohdista..

Veijo Taavitsainen, pj., p. (05) 281249, 050 5444 805 veijo.taavitsainen@kymp.net

Pauli Hulkkonen, p. 0400-547743, hulkkonen.pauli@suomi24.fi
Pirjo Jauhiainen p. 02 -439 9592, gsm 040 – 7248 281
Marita Maula, p. 040-509 4412, marita.maula@ kolumbus.fi
Matti Reittamo p. 050 - 599 1091, matti.reittamo@welho.com
Juhani Lahtinen p. 02 - 5463 894, 040 5451 681, juhani.lahtinen@pp3.inet.fi

Seuraavan Tunturilatu-lehden aineistopäivä on 14. elokuuta 2009

Lasten ehdoilla Susikyrössä 19.-25.7.2009

Vauvasta vaariin - mummosta mukeloon -leiri Susikyrössä on niin suosittu, että leiri on täysi. Varapaikoille voidaan ottaa muutama osallistuja mahdollisten peruuntumisten varalta.
Lisätietoja: Raimo Pahkala 040 839 6638, raimo.pahkala@nic.fi

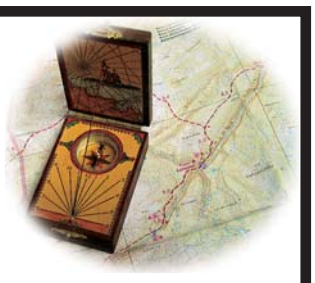

Aikuiset ja lapset Pöyrisjärvelle 21.-28.6.2009

Tunturikerho Geatkin aikuinen-lapsi-vaellus tehdään Pöyrisjärvelle, sinne Suomi-äidin hauiksen kohdalle.
Pöyrisjärvi on upea hiekkarantainen järvi, jossa maasto on helppokulkuista. Järvi ympäristöineen tarjoaa oivat puitteet ikimuistoiselle vaellukselle niin aikuisille kuin lapsillekin.
Lähtekää yhdessä matkaan, sinä ja lapsenlapsesi, lapsesi tai kummilapsesi. Vietetään mukava viikko Pöyrisjärven upeissa maisemissa.
Ilmoittautumiset ja tiedustelut toukokuun loppuun mennessä:
Airi Ala-Juusela puh. 040 728 1877 tai
Satu Ojala puh. 050 523 4844.
Matkan ensimmäinen osa aikuisilta 130 €, lapsilta 80 €.
Toinen osa määräytyy matkakulujen mukaan.

RETKIMUISTIO 1/2009

Retkitoimikunta on koonnut listan niistä eri kerhojen suunnittelemista retkistä ja vaelluksista, joihin ovat tervetulleita kaikki tunturilatulaiset riippumatta siitä, ovatko he kerhojen jäseniä vai ei. Tapahtumien yhteyshenkilöt, jotka antavat lisätietoja on ilmoitettu tässä muistiossa tai saatte ne selville soittamalla kerhojen sihteereille, joiden puhelinnumerot ovat kerhopalstalla Tunturilatu lehdessä.

RETKIÄ VUONNA 2009

29.4.-3.5. Hellehiihto Kilpisjärvellä (Owla)
Kilpisjärvellä hiihtokelit ovat vapun aikaan parhaimmillaan, kun yöpakkaset kovettavat hanget ja aurinko porottaa ihanaisesti tunturissa hiihtäjille.
Ilmoittaudu Leilalle, puh. 040 7713462, Eeva-Kaisalle, puh. 040 763 9916 tai Ainolle, p. 040 770 6282.

TOUKOKUU

15. -17.5. Viikonloppuretki (Kuokte)
Vaeltaen Etelä-Hämeessä Ilvesreittiä.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Matti Häppölä 050 490 3897, matti.happola@gmail.com

21.-24.5. Pöyräretki Kuninkaantiellä jatkuu (Logi)
Edellisvuonna pääsimme Karjaalle asti ja nyt jatkamme sieltä eteenpäin Porvooseen. Mukaan liittyy nyt Vihtalaisten lisäksi Kavtsilaisia ja huoltoauto kulkee taas mukana. Retki tehdään omakustannushintaan.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Else-Maj Suolinna 040 723 1146, else-maj.suolinna@netsonic.fi

Geatkin melontaviikonloppu Poosjoella 23. -24.5. Osallistumismaksu 30 € sis. ruuan ja kanoottien vuokran. **Tied. ja ilm. 10. 5. mennessä Matti Bärling puh. 050 360 2775.** Osallistumismaksu maksetaan kerhon tilille 445 610-217 678 ilmoittautumisen yhteydessä.

KESÄKUU

4.-7. 6. Lintu- ja kasviretki Turun saaristoon (Owla)
Lähde tutustumaan Saaristomeren kansallispuistossa olevan Jungfruskär-saaren runsaaseen lintu- ja kasvimaailmaan. Jungfruskäriin on taksivenematkaa Korppoosta 33 km, joten sekin on jo hieno kokemus. Saaren lintutornilta on hyvä tarkkailla vesilintuja ja kahlaajia, satakielet ja muut yölaulajat vaativat tekemään iltayön lintukävelyjä. Kasvilajeja on myös paljon, joukossa harvinaisuuksia ja kalkkiperäisen maaperän ansiosta kämmeköitäkin löytyy useita lajeja.
Ilmoittaudu Ainolle, p. 040 770 6282, aino hamalainen@oulu.fi

6.6-13.6. Owlan kerhoviikko/lintuviikko Susikiisalla (Owla)
Teemme päiväretkiä lähimaastoon tutustuen pohjoisen alkukesän luontoon ja lintumaailman ääniin. Mahdollisuus tutustua palsasoihin ja valoa riittää vaikka yöllisiin retkiin. **Ilmoittaudu Tuulalle 050 3282434.**

22. 6. – 28. 6. Geatkin aikuinen-lapsi -vaellus Pöyrisjärvelle. Matkaan lähdetään sunnuntai-iltana Huittisista. Myös matkan varrelta pääsee mukaan. Reissun tavoitteena on tutustua Pöyrisjärven upeaan luontoon monin eri tavoin. Matkan ensimmäinen osa on aikuisilta 130 € ja lapsilta 80 €. Loppuosa määräytyy matkakulujen mukaan. Matka maksetaan kerhon tilille ilmoittautumiseen yhteydessä, tilinumero 445 610-217 678. **Ilm. ja tied. toukokuun loppuun mennessä joko Airi Ala-Juuselalle puh. 040 728 1877 tai Satu Ojalalle puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@dnainternet.net.**

HEINÄKUU

17.-19.7 Veneretki Nötöseen (Logi)
Turun Seudun työttömien ” Anna Duuni ”- vene lähtee Aurajoesta Valkoisentalon kohdalta Itäisellä rantakadulla perjantai-iltana. Matkan aikana käydään myös jylhällä Björkön saarella, missä mm. suuri sisäjärvi. Lähde mukaan kesäiseen saaristoon! Veneeseen sopii 16 henkeä ja siinä on muutamia makuupaikkoja, mutta osa pääsee telttamajoitukseen.**Tiedustelut ja ilmoittautuminen Pentti Hynninen 044 351 2330 3.7.mennessä.**

17.-25. 7. Geatkin naisten vaellus Susi-Talaksen ympäristössä. Lähtö Huittisista perjantaina illansuussa. Myös matkalta pääsee mukaan ja muiden kerhojen naisvaeltajat ovat tervetulleita mukaan. Osallistumismaksun I osa maksetaan kerhon tilille 445 610 -217 678 22. 6. mennessä. **Tied. ja ilm. juhannukseen mennessä Satu Ojalalle puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@dnainternet.net.**

ELOKUU

8.8. -15.8. Kirkkoveneretki Inarijärvelle (Owla)
Viikon kirkkoveneretki Inarilla. Vene otetaan mukaan Oulusta. Tavaroiden lisäksi veneeseen mahtuu 9-11 henkilöä. Reitti ja päivämatkat sääolosuhteiden mukaan. Kokonaismatka n. 100-150 km. Yöt vietämme teltoissa, jotka pystytämme aina johonkin saareen, joita on tarjolla yli 3000. Ruokakalat uistelemme järvestä. Mukaan voi lähteä myös omalla veneellä tai kajakilla. **Ilmoittaudu Hannulle puh. 044 2603 818.**

14.-16.8. Melontaretki (Kuokte)
Viialasta eteenpäin suuntana Tampere
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Matti Häppölä 050 490 3897, matti.happola@gmail.com.

22.8. – 29.8. Vaellus Saariselän maisemissa (Owla)
Loppukesän vaellus alkaa Nuortin erämaasta Kemihaarasta, josta on tarkoitus vaeltaa Kiilopäälle. Tällä viikolla voi myös paikoin jo olla syksyn ruska alullaan. Vaellus on telttavaellus. Kahdeksi viimeiseksi yöksi on varattu varaustupa. Retken päätteeksi varattu Kiilopirtti. **Ilmoittaudu Reinolle puh. 040 5630177.**

SYYSKUU

Viikko 37 Pöyrisjärven vaellus (Njeallje)
Matkan suunta on ensin Susi-Kyrö, jossa yövymme mennessä ja jätämme osan kerholaisia niihin maisemiin. Linja-autoon mahtuu matkan varralta, jos kiinnostaa.
Tiedustelut ja ilmoittautumiset Kari Loponen 0400 299956, kari.loponen@pp.inet.fi.

4.-13. 9. Geatkin miesten vaellus Lemmenjoelle. Viikon aikana vaelletaan Lemmenjoen maastossa ja reissun päätteeksi saunotaan ja yövytään Ahkun Tuvalla Njurgalahdessa. Lähtö pe 4.9. Huittisista. Myös matkan varrelta pääsee mukaan. Matkan I osa 130 € maksetaan kerhon tilille 10.8. mennessä. **Tied. ja ilm. 10. 5. mennessä Matti Bärling puh. 050 360 2775.**

LOKAKUU

3.10-11.10. Kerhoviikko Susi-Kyrössä (Owla)
Teemme päiväretkiä kuvauksellisen kauniissa Pallas-Yllästunturin kansallispuiston maisemissa. Vain Owlan jäsenille.
Ilmoittaudu Tuulalle 050 3282434 tai Leilalle 040 7713462.

Monet kerhot menevät tunturiviikoilleen omilla linja-autokuljetuksilla. Kysy kyytimahdollisuutta, jos olet menossa samaan suuntaan ja samaan aikaan, se on kaikille edullista.

Ilmoittakaa kerhot retkiä, vaelluksia, melontaa, pyöräilyä jne. retkimuistioon, sillä joku tunturilatulainen voisi haluta mukaan kaverin puuttuessa, mielenkiintoisen kohteen takia, edullisemman kustannuksen takia jne.

Seuraavan retkimuistion aineisto 10.8.2009 mennessä osoitteella:
matti.happola@gmail.com
Retkitoimikunta

Luukas-koira tunturivaelluksella

Luukas ihailemassa tunturimaisemaa ja mutkittelevaa Utsjokea.

Vaeltaminen on kulunut harrastuksiimme jo vuosikausia ja ajatuksena on ollut ottaa joskus koira mukaan tunturiin. Oiva tilaisuus tähän tuli keväällä -06 kun huomasimme, että Gällivaarassa, Pohjois-Ruotsissa olisi Luukkaalle sopiva näyttely heinäkuun alussa. TV-mainoksen sanoja lainaten ”siitä se ajatus sitten lähti”. Niinpä päätimme pistää kaksi ”hupia” samaan pakettiin; ensin kävisimme Ruotsissa näyttelyissä ja sieltä siirtyisimme Utsjoelle vaeltamaan.

Omat lähtövalmistelut sujuivat vanhan kaavan mukaan, mutta Luukkaan retkivalmisteluihin kuuluivat mm. kantolaukun hankkiminen sekä kuivatun retkimuonan etsiminen.

Hyvin sujuneesta näyttelystä suunnattiin hetimiten Utsjoen suuntaan, tarkoitus oli ajaa linja-taksilla Karikangasneimeltä Utsjoelle ja jättää auto kauemmaksi. Siellä suunnitelmiin tuli ensimmäinen muutos; ilmassa oli syöpäläisiä aivan liikaa Luukasta ajatellen.

Huono sää hidasti tahtia

Uuden suunnitelman mukaan ajoimme omalla autolla vaelluksen lähtöpaikalle. Päivällä ukkosteli siihen malliin, että katsoimme parhaaksi lähteä polulle vasta illan suussa.

Totesimme Luukkaan retkivarustuksena olleen hyönteismyrkyn riittämättömäksi mäkäräisiä vastaan, joten emännän ja isännän täytyi luopua omista hirvikärpästakeistaan ja pukea Luukas niihin.

Tästä innovaatiosta voisi patenttitoimiston setä kyllä olla innoissaan, mutta Luukkaasta tämä ei ollut enää ollenkaan itseään kunnioittavan estrelan sietokyvyn rajoissa.

Hurjan ötökkälauman ahdistellessa ei muukaan auttanut kuin alistua moiseen. Kantolaukun kanssa kävelemistä Luukas oli harjoitellut vähän jo kotona, joten siihen sopeutuminen ei ottanut mitään ongelmia. Kannettavaksi sille oli pakattu omat vaellusmuonansa.

Erilaiset käsitykset

Ilma oli helteinen ja sateinen, mutta siitä huolimatta pieni seurueemme lähti taittamaan taivalta.

Ihmisjäsenet olivat ilmeisesti huomattavasti koiraa innostuneempina tai sitten kyseessä oli vain estrelamainen käsite-ero vaelluksen tarkoituksesta ja toteutuksesta, sillä ensimmäiset 20 metriä kuljettuaan Luukas siirtyi kohteliaasti sivuun polulta ja asettui maahan makaamaan.

Tästä muotivillityksestä Luukas ei oikein pitänyt.

Mielessä kyllä kävi, että jos eteneminen on tällaista, niin tämänkertainen vaellus on sitten tehty ensimmäisen kilometrin jälkeen. Mutta koiralle annettiin tiukka komento takaisin polulle kulkemaan ja päättäväisesti jatkettiin eteenpäin.

Alkuvaikeuksien jälkeen matka alkoi taittua ylöspäin tunturirinnettä ja päästyämme puuttomalle vyöhykkeelle pidimme ensimmäisen varsinaisen lepotauon.

Täällä oli ilma jo viileämpi, eikä mäkäräisiä ollut enää niin paljon kuin alempana. Tultuamme ensimmäiselle lailliselle tulipaikalle totesimme, että tänään emme kulje 11 kilometriä, joka meillä oli tavoitteena. Pääsimme kuitenkin puoleen siitä.

Teltta pystytettiin nopeassa tahdissa ja Luukas ohjattiin telttaan suojaan mäkäräisiltä, jotka olivat taas saapuneet seuraamme. Teltta ei koiraa ihmetyttänyt ollenkaan, se vain asettui tyytyväisenä lepäämään teltan lattialle.

Elvyttyään hiukan Luukas pääsi kiertelemään leirialuetta ja tutustumaan tunturin hajuihin, samalla kun isäntäväki valmisteli iltapalaa ja ihaili maisemia, vaikkakin sateisessa säässä. Luukkaan ensimmäinen yö tunturissa sujui hyvin, nukuimme kaikki sikeästi, liekö Luukaskaan edes kylkeään kääntänyt koko yön aikana.

Ekopiste avuksi

Aamulla sää oli yhtä sateinen kuin se oli ollut illalla nukkumaan mennessämme.

Aamupalan jälkeen meidän vielä lepäillessämme alkoi tuulla melkoisesti ja hetkessä myrsky oli saavuttanut leirimme. Teltta painui maata vasten ja vettä valui sisälle nonaan.

Nopeasti saimme teltan kasaan ja siirryimme läheiseen jätekatokseen (ekopisteeseen), jossa vietimme sen päivän ja seuraavan yön. Eipä Luukaskaan myrskyn mylvinnästä hämmentynyt vaan sopeutui hyvin väliaikaiseen majoitteesemme.

Jätekatoksessa oli lattiatilaa yhdelle ihmiselle ja Luukkaalle, toinen meistä nukkui jätelaarien kannen päällä n. metrin korkeudella.

Onneksi jätehuolto toimii tunturissakin, sillä tällainenkin suoja on arvossaan kun luontoäiti näyttää, että mistä kuuluu ja kuka käskee.

Jossain vaiheessa Luukas ilmoitti, että ulkopuolella on jotain liikettä ja samaan ”majaan” yrittikin vähän ajan päästä pyrkiä neljä läpimärkää ulkomaalaista vaeltajaa, mutta kun valitettavasti tilaa ei ollut, he joutuivat tyytymään puukatokseen.

Illalla sateen lakattua kävelimme välillä tuulta vasten ja välillä tuulen mukana. Yöllä Luukas oli tarpeen jalkojen lämmittäjänä ja jätekatoksen oven edessä tuulensuojana.

Tuuli vei ötökät

Seuraavana päivänä sää salli meidän siirtyä eteenpäin tuulen ollessa kuitenkin sen verran voimakas, ettei pikkuötököistäkään ollut enää haittaa, joten Luukkaan ei tarvinnut nöyrtyä enää pukeutumaan hirvikärpäskaapuun.

Vaelsimme nousuvoittoista tunturipolkua, kun Luukasta alkoi silminnähden vaivata jokin, askel ei tahtonut pysyä polulla, katse haki jotain kaukaista kohdetta ja mieli paloi päästä jonnekin. Nytköhän se kuuli, täällä suomalaisella tunturiaavalla, esi-isiensä kutsun?

Päästyämme tunturin päälle, havaitsimme kiinnostuksen kohteen olleen kuitenkin ihan maallista laatua: näkyviin ilmestyi porolauma.

Voi sitä intoa jolla porojen luo olisi pitänyt päästä. Mutta porot menivät omia polkujaan ja me jatkoimme eteenpäin tavoitteena Gouhpilaksen autiotupa. Saavuttuamme sinne, meistä jokaisesta oli kulkemishalut jo hävinneet. Luukas tasasi päivän rasitusta jälleen makoisilla unilla.

Seuraavana päivänä isäntä ja Luukas vaeltelivat lähimaastossa kun emäntä paranteli kipeytynyttä polveaan tuvalla. Olimme tulleet vaelluksessamme siihen vaiheeseen, että totesimme, että suunnittelemamme 50 kilometriä taitaa jäädä seuraavaan kertaan ja tällä kerralla suuntaamme 11 kilometrin päässä olevalle maantielle.

Vietimme tuvalla kaksi yötä, Luukas olisi ilmeisesti viihtynyt pidempäänkin, mutta meitä ihmisiä rupesi jo kyllästyttämään samalla paikalla olo.

Tulipaikan tilalla olikin kota

Viidennen päivän iltana kamppeet olivat kasassa ja Luukaskin jälleen täysissä varusteissaan mäkäräisiä vastaan. Ötököitä tuntui olevan nyt jopa enemmän kuin alkumatkassa, niinpä askelluksemmekin oli ripeää.

Reippaasta vauhdista huolimatta tuntui, että ötökät tunkeutuvat suuhun, korviin ja silmiin kaikista suojista välittämättä. Niinpä jouduimme välillä lisäilemään Luukkaallekin vaatetusta, päässä sillä oli huivi ja lopulta jo emännän alushousutkin, jotka tosin eivät olleet kovinkaan kätevä suoja risukkoisessa ja louhikkoisessa maastossa, milloin putoillessa pois tai ollessa jossain risussa kiinni.

Tässä menossa meinasi isännänkin hermot stressaantua, mutta kuljettuamme reilun viiden kilometrin matkan yllätyimme iloisesti kun näimme että paikalla jossa vanhan karttamme mukaan piti olla vain tulipaikka, olikin uusi kota.

Tästä saimme hyvän yösijan viimeiseksi yöksi. Porukkamme oli sen verran väsynyttä, että suoritimme iltatoimet ripeästi ja rupesimme maaten.

Pikavauhtia autolle

Viimeinen vaellusaamu valkeni aurinkoisena, joten tiesimme varautua jälleen helteiseen päivään ja todennäköisesti mäkäräiset sekä itikat toisivat läsnäolollaan lisäviriketä kulkemiseen.

Viimeiset virstanvälit isäntä ja Luukas lähtivät kulkemaan nopeampaa tempoa kun emäntä ei kipeällä polvellaan aivan samaa tahtia päässyt.

Tällä matkalla Luukas ylitti mallikkaasti melko vuolaasti virtaavan joen.

Loppu hyvin

Lopulta koko pieni joukkomme oli saavuttanut määränpään ja olimme päässeet takaisin asuntoalueelle. Näin olimme kulkeneet 6 päivää ja 25 kilometriä ihanassa tunturiluonnossa.

Vaikka joitakin mutkia matkaan tulikin ja suunnitelmia jouduttiin korjaamaan olosuhteiden mukaan, oli vaelluksemme onnistunut.

Uusia vaelluksia on jo suunnitteilla ja mitä luultavammin seuraavalla vaelluksella Luukkaalla on vaelluskaverinaan Iikka.

Eila Tiilikainen

Koira-pojat olivat mukana huhtikuussa -08 Susi-Kiisalla opettelemassa ahkion vetoa.